

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám 1500 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Ez példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyíregyháza, Dessoffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

„Mégmivelhetjük.”

Máté 20. 22

Magasan csillog a karcsu torony tetején az arany kereszt, hirdetvén, hogy akik abba a templomba be-kijárnak, azok keresztyének. Mikor meg-megkondulnak a mélabus harangok s több kilométernyi távolságról egybehívják a megkeresztelték ezreit, az ember azt hinné, tényleg Krisztust imádó, Krisztust követő nép vagyunk. Azt hinnők, hogy az az indulat, az a szeretet, az az alázatosság, az a szolgálatkészség, az az engedelmesség, az a gondolkodás lakozik a megkereszteltékben, amely lakozott a Jézus Krisztusban. Avagy az a magasra kítűzőt, megaranyozott, messzevilágító kereszt, az a mélabus hangu harangszó nem azt hirdeti?

Figyeld csak meg hétköznap, otthon a családban, a munkában, a szórakozásban, beszélésben, cselekvésben a mai keresztyének millióit, hogy mi van meg bennük a Jézus Krisztus indulatjából, akkor szomorú szívvél megállapítod majd, hogy az a kereszt, sajnos, ma sokak számára már csak puszta jel, melynek jelentőségét a legtöbb keresztyén elfelejtette.

A kereszt oda kerül a tornyok tetejére, hirdetvén, hogy akik ebbe a templomba, imaházba vagy kápolnába járnak, azok mind keresztyének; odakerül a sírhantokra, a kriptákra drága márványból kifaragva, hirdetvén, hogy akik itt nyugsznak, azok mind jó keresztyének; ott függ sok jómódu nő mely kivágásu ruha által láthatóvá tett mellén, aranykereszt alakjában, drága arany nyakláncan. Bejárhatod a falvakat, városokat, az országokat, sőt mind az öt világrészt, ott találod mindenütt a keresztet, benn a falvakban, városokban, temetőikben, künn a mezőn, a határban, magános hegyi ösvényeken, erdő mélyében, népek és országok zászlajában, cimerében, kórházakban, börtönök-

ben, iskolákban és magánházakban. Láthatod a képeken, láthatod fából vagy kőből faragva, aranyból vagy drágakőből készítve.

De ha a kereszt mindenütt szemedbe ötlök is bármerre nézel s bármerre jársz, ám próbáld csak keresni *a szívekben!* Oh akkor megdöbbenve fogod észrevenni, hogy az a sok millió és millió ember, aki ismertető-jelnek tüzi ki a keresztet mindenhová, az nem ad neki helyet *a szívében.* Pedig a szívben van a Krisztus keresztyének a helye. Aki nem hordja szívében, az hiába tüzi oda temploma, imaháza, kápolnája, sírja, vagy kriptája tetejébe s hiába akasztja nyakára ékszer alakjában: a neve annak lehet keresztyén, de az élete nem.

Itt van nagypéntek a golgotai kereszttel! Szemléled e a Krisztus golgotai keresztyét, te a Krisztus nevével nevezett s a Krisztus keresztyével jelölt keresztyén nép? Gondolkozol-e afelett, mit jelent számodra a Krisztus keresztye? Hol van annak legméltóbb helye?

A Zebedeus fiai: János és Jakab, valamint édes anyjuk Krisztus előtt azon óhajuknak adnak kifejezést, hogy jobb és balkéz felől üljenek a Krisztus országában. Ha azért kérik ezt, hogy a többi tanítványnál nagyobb legyen a tekintélyük, a rangjuk s a kiűntetésük; szóval, ha emberi hiúság ösztönzi őket e kérésük kifejezésére, akkor elítélendő ezen eljárásuk s gondolkozásuk. De ha azért fejezik ki ezen óhajukat, hogy Krisztussal teljesen egyek s vele oly szoros viszonyban legyenek, hogy szorosabb, közelebbi viszonyban már nem is lehetnének, akkor viszont megbecsülendő ez a kérésük. Ugy látszik a többi tanítvány is azt hitte, hogy János és Jakab azért kérik az Uról ezt a kiűntetést, mert nálunknál több, nálunknál nagyobbak s érdemesebbek akarnak lenni.

Mit válaszolt Jézus?

Megihatjátok-e a pohárt, melyet én iszom

és a keresztséggel megkeresztelkedhettek-e, mellyel én megkeresztelkedem?

Ennél a kérdésnél kellett hogy János és Jakab eszébe jusson mindaz, amit Jézus eddig mondott volt nekik az ő szenvedéseiről s haláláról. Eszükbe juthatott, hogy a Mesterre üldözés, megvetés, gúny, lenézés, ködöbálás, ökölcsapások, tövis koronával való megkoronázás, itélő bírák, hamis tanúk, vad indulattól tomboló „feszítsd meg,” „feszítsd meg” kiáltó néptömeg, a szegyenfa, a kereszt s a kínos keresztihalál vár. Ezeket jelentette a „pohár” és a „keresztség.”

Ha János és Jakab ezeket tudva s megértve mégis azt válaszolták Jézusnak: „Megtételjük,” akkor igazán becsülni kell őket, hogy készek voltak megadni ezt a drága árat a Krisztussal való együttlétnek.

Kedves olvasóm, felvetem a kérdést: Kész vagy-e azért, hogy egy lehess a Krisztussal, hogy az ő közvetlen közelségében lehess, kész vagy-e úgy szenvedni, mint Krisztus szenvedett s úgy megkeresztelkedni, mint ő megkeresztelkedett?

Tudod-e meginni a szenvedések poharát? Megiszod-e türelemmel, engedelmisséggel, zúgolódás nélkül mindazt, amit a te mennyei Atyád abba beletölt? Meg tudsz-e a vérkeresztséggel keresztelkedni, mint Jézus s mint Jakab, vagy mint a többi tanítványok? Kérdezd csak önmagadat s vizsgáld magad, vajjon mondhatod-e nyugodt lélekkel a Zebedeus fiaival: *Megmívelhetjük!*

Ma oly sokan vannak a keresztyének közt, akik azt hiszik, ha külsőleg valamely vallásfelekezethez, vagy gyülekezethez tartoznak, ha

meg vannak keresztelve, ha bizonyos régi szokásoknak hódolnak, akkor már a Krisztuséi. Kedves lélek: ha Krisztus közvetlen közelébe akarsz jutni, ha Krisztus igazi tanítványa akarsz lenni, akkor ugyanazt a „pohárt” kell innod, amit a Mester ivott s nem pusztán vízzel kell megkeresztelkedned, hanem a vérkeresztséggel is! De a szenvedések poharát inni rendületlenül hittel, a vérkeresztséget felvenni, odaadni az Ént, a testet, a lelket, a multat, a jelent, a jövőt, az egészséget, az időt, a munkaerőt, egyszerűen az életet s helyébe megvetést, üldözést, ostorcsapást, arcbaköpést, sebző töviskoronát venni, az nem olyan könnyű. Azt nem is igen szeretik a keresztyének. Könnyebb s egyszerűbb az arany kereszt kitűzése, könnyebb a vízzel való megkeresztelkedés.

Te megkeresztelt keresztyén, nem jut-e eszedbe Jézus ama szava: aki akar én utánam jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét és kövessen engem! A Krisztus igaz követői a „keresztet” magukra veszik s úgy követik a Mestert!

A Mester pedig megmutatta miben áll az ő követése. Szolgálni mindenkoron, igazaknak és bűnösöknek egyaránt! Szeretni őket úgy, hogy még az életét is odaadta értük!

Ha „pohár”-ról, „keresztség”-ről beszéltek, akkor gondoljatok Jézus Krisztus szenvedésére és vérkeresztségére! Tekintsetek el emberi tanoktól, régi szokásoktól s vizsgáljátok magatokat, tudjátok-e a szenvedések poharát úgy kiinni, mint Jézus és a vérkeresztséggel úgy megkeresztelkedni, mint Jézus? Oh, mily boldogok vagytok, ha azt mondhatjátok: *Megmívelhetjük!*

W J

Ahol még mint Antikrisztusok szereplünk.

Március hó elején egy délvidéki községben evangelizációt tartottunk, amely alkalommal örömi volt nézni a sok vágyakozó lelket. Utolsó este talán 120-160-an voltak jelen, akik már nem férték be a kis parasztszobába, dacára a még akkori hideg időknél, kint az ablak előtt állva hallgatták végig az Istennek szent ígését.

Ottani munkánk még kezdő munka és ezért sok akadállyal kell megküzdünk. Nagyon sokan még nagy sötétségben élnek és borzasztó dolgokat mesélnek rólunk. Például azt hiszik némelyek, hogy mi varázsszerrel dolgozunk, mert aki egyszer eljön hozzánk, az nálunk ragad, azután azt mondják némelyek, hogy mi vagyunk az *Antikrisztus*. Amikor ezt a vádat egy dombovári testvérünk meghallotta, rögtön kész volt ezt megcáfolni és ezért megkérte prédikátorát, engedje meg neki, hogy mint laikus szólhasson a kérdéshez. Minthogy ez a fejtegetés többeknek nagyon jól esett, ezért azt gondoltuk, közölni

fogjuk szószerint, mert szerte e honban még sokan vannak, kik a methodisták vagy más hívő csoportokról tévesen vannak kitanítva s így nem ért, ha éppen olyan ember szól erről a kérdésről, aki szintén így volt valamikor félrevezetve, de az élő Krisztus kegyelme folytán megtérhetett. Mint megtért s Krisztust-imádó ember úgy érezté, hogy alábbi felvilágosító beszédet kellett neki tartani. Maga a beszéd így hangzik:

Kik az Antikrisztusok?

Mióta a methodisták gyülekezetébe járok, több ízben hallottam, hogy ellenségeink Antikrisztusoknak neveznek bennünket. Sőt egyes templomokban a szószékről is, elhangzott ez a rágalom.

A methodistáknak ez a szó nem fáj, mert ők tudják, hogy ez hazugság és rágalom. A emberek legnagyobb része v gy nem tudja, mi ez a szó Antikrisztus vagy nem ismeri a methodistákat.

Akik csak egyszer is résztvettek a methodisták istentiszteletén vagy akik ismerik magánéletüket, azok ezt a rágalmat úgy sem hiszik el

Negyedévi konferencia Nyíregyházán.

Márc. 22-én tartotta Funk szuperintendens testvérünk a szokásos negyedévi konferenciáját, hol a gyülekezeti életet érintő dolgokat ima és Isten igéjének igénybevételével megbeszéltük Ilyen gyűlések s beszámolók, valamint számonkérések alkalmával látuk, hogy milyen gyarlók vagyunk még s még mennyit kell tanulnunk Krisztustól s fejlődniünk. A negyedévi konferencia utáni vasárnap d. e. Funk testvérünk szolgált az igével s urvacsorát osztott azon tagoknak kik erre lelkileg előkészültek. Az istentisztelet végeztével felvettünk a gyülekezetbe: 4 rendes- és 13 próbalaót. Ugy reméljük, hogy akiket felvettünk az Ur Jézusnak sok örömet fognak szerezni az ő hívő életükkel s a mindennapi életben bizonyulnak Krisztus igaz követőiként.

Dacára hogy még sok fogyatékoságunk van, az Ur mégis fölhasználja gyülekezetünket arra, hogy általa különösen az ifjuság révén, máshová is eljuttassa a megtérés szükséges voltáról szóló tant. Nyíregyháza mint központ körülött is, ott is megnyitott az Ur Jézus egy ajtót: Nagykálló, Ibrány, Dombrád, Nyírbátor, Téglás, Miskolc, Hejőcsaba, Alsószolca, avval a határozott utasítással: Menjetek által rajta s hirdessétek a megtérést s vezessétek a lelkeket én-hozzá! Mi pedig gyarlóságunk és gyengeségünk s érdemtelen voltunkat érezve, porba omolunk s igéjük: Mesterünk, mi követni akarunk

téged? teljesíteni hűségesen amit ránk bízál Szent és jó az Ur! Áldott legyen az ő neve!

Pályázati hirdetés. A Békeharang melléklete, a „Szent harc az alkohollal és erkölcstelenség ellen” című állandó mellékletünk számára ezen- nel irodalmi pályázatot hirdetünk, hazánk azon tollforgató emberei részére, akik a józan és erkölcsös életet hirdetik elbeszélésben, párbeszédekben vagy költeményekben. A 10 legjobb pályamunka á 50 000 K. jutalomban részesül. Pályázati határidő: 1924 aug. 31. A megjutalmazott pályamunka a püspöki meth. egyház tulajdonát képezi s a kiadási jog is őt illeti. A kéziratok: Békeharang szerkesztősége, Nyíregyháza Dessewffy-tér 10. sz. küldendők 1924. évi augusztus 31-ig.

Pályázat plakátra rajzokra. Lapunk ezennel pályázatot hirdet olyan plakátra rajzokra, melyek legjellegzetesebben fejezik ki a józan élet áldásos voltát, valamint a szesztilalom mindenre kiható áldásos voltát. A plakátok legyenek eredetiek, szemléltetőek, egyszerűek s mégis megkapók, hogy kifüggesztésre, lev. lapokra sokszorosítva alkalmasok legyenek.

Az öt legjobb rajz á 50.000 K jutalomban részesül.

Határidő: 1924. aug. 31. Szerkesztőségünkbe küldendők Nyíregyháza Dessewffy-tér 10. sz.

A velünk esereviszonyban levő laptársainkat kérjük, sziveskedjenek e pályázatokat b. lapjukban is közzétenni.

Ez a szó: *Antikrisztus*, görögül van és magyarul azt teszi, hogy *Krisztus ellenfele*. A szentírásban kétféle értelemben fordul elő először egy személyt jelent, ki a világ vége előtt meg fog jelenni és fel fog támadni minden ellen, ami Krisztus dicsőítésére és a krisztusi tanok érvényesülésére vonatkozik. Másodszor jelent mindenköt, aki nem hiszi Krisztust és Krisztus tanival ellenkezően él.

Nézzük meg azonban, mit mond az Antikrisztusra vonatkozólag a szentírás: János apostol I. levelének 2. részének 22. verse így szól: „*Ki a hozug, ha nem az, aki fogadja, hogy a Jézus a Krisztus? Ez az Antikrisztus, aki fogadja az alyát és a fiut.*”

Nézzük a szentírásnak egy másik részét, hol szintén szó van az Antikrisztusról és pedig Pál apostolnak thesszalonikabeliekhez írt 2 ik levelének 2 ik részének 7-ik és 8-ik verse így szól: „*Működik ugyan már a törvénytelen szegés litkos búne, esakhogy annak, a ki azt még most vissza tartja, félre kell az utból tolatnia. És akkor fog megjelenni a törvénytaposó (vagyis*

az Antikrisztus), akit megemészti az Ur az ő szájának leheltetével és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével.”

Egy 3-ik helyen is említés van téve az Antikrisztusról és pedig János apostol 2-ik levelének 7-ik versében, mely így szól: „*Mert sok hitető jött e világra, akik nem vallják a Jézust testiben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az Antikrisztus.*”

Aki átolvassa azt a bibliát, amit a methodisták használnak és amely szórul szóra ugyanolyan, mint amilyent a főbbi keresztyén népek használnak, aki belenéz a methodisták énekeskönyvébe vagy végighallgatja egy methodista gyülekezet istentiszteletét, az meg fog győződni arról, hogy a methodisták nem Antikrisztusok, sőt ellenkezőleg, minden imájuk, minden énekük az Urnak, a mennyei Atyának és az Ő szent fiának, Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak szól. A methodisták, akik szívüket és lelküket átadták az Urnak, igyekeznek Jézus Krisztusnak akarata és parancsa szerint élni. A methodista asszony nem lehet parázna és rágalmozó plety-

Áldásos evangellzációban volt része a budapesti magyar gyülekezetnek március 3-7-ig bezárólag Liebstöchl Jenő és Schmidt János testvérek szolgáltak az igével. Az érdeklődés az ige iránt mind jobban és jobban volt észlelhető, amennyiben a hallgatók száma napról-napra növekedett. Érezni lehetett az Ur lekének juvalmát, a szivekből fakadó őszinte imákból és mégis azt kell mondanunk, hogy a gyümölcsök az örök az életben lesznek nyilvánvalók, mi nem mondhatunk egyebet csak, hogy haszonátalan szolgálunk. Az Ur neve legyen áldott mindazokért, amit a gyülekezetben végzett.

A baptista ifjuság „A kürt” cím alatt ifjusági lapot indított, mely kéthavonként fog megjelenni. A szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest VII, Aréna ut 74. sz. A 10 oldalnyi terjedelemben megjelent első számot végiglapozva, csak elismerőleg nyilatkozhatunk a baptista testvérek ezen újabb vállalkozásáról, mellyel igen helyesen egyházuk jövőjét alapozzák meg. Az Ur áldását kívánjuk „A kürt”-nek, döntse romba az Ur népének ellentálló falakat! Cserepéldányt szívesen küldünk.

Missziós Nagyállóban. Egy róm. kath. ünnep alkalmából a nyíregyházi ifjuság egy csoportja lelkesztetvértük és ifjusági vezetőjük vezetésével kimentek a Nyíregyházától nem messze fekvő Nagyálló községbe. Ott az utcán egy két helyen meg-megállva énekeltek Jézushoz hívó énekeket s osztottak röpiratokat. Dacára, hogy a csendőrök igazoltatták a kis örvendező csapatot, az Ur egy nőnek szívét megnyitotta, mint valamikor Lidiának (Ap csel. 16. 14.) s ez meg visszont megnyitotta előttünk hajlékát. Bementünk, énekelünk, igét hirdettünk, imádkoztunk a ren-

geteg népnek. Rákövetkező vasárnap már 25-en rándultunk ki ismét s most az óriási néptömeg közt ott láttunk két csendőrt is s a szolgabíró urat is, amint figyelmesen hallgatták a Krisztushoz hívó énekeket s a megtérésre buzdító igehirdetést. Az élő hit után áhítózó népek ezen énekek, beszédek és imákból s röpiratainkból kiéreztek, hogy akik ilyen küldetésben járnak, utcákon, piactereken, Isten szabad ege alatt, azokat nem lelkesítheti s nem képesítheti erre a munkára, erre a szeretetre egy megholt Jézus, hanem ezeknek egy most is élő, most is parancsokat s erőt osztogató Krisztusuk van! Oh, mi meg boldogok voltunk, hogy ami feltámadott s bennünk élő Mesterünk örömet sugározott a mi szemünkből s arcunkról; örvendeztünk azon, hogy megint láthattunk az ősök csodája után egy újabb csodát, mégpedig azt: „Imé adtam te elődbe egy megnyitott ajtót, melyet senki be nem zárhat, mert vagyon valami jóság benned és megtartottad az én beszédemet, meg sem tagadtad az én nevemet.” (Jel. 3. 8.)

Az ő szavának ajtónyitogató erejét abban is láttuk, hogy a belügyminiszteri engedély olyan rendkívüli módon s szokatlan gyorsasággal jött le Pestről a nagyállói főszolgabíróhoz, értesítvén őt arról, hogy a methodista egyház munkája elé semmiféle akadályt ne gördítsen. Mi örültünk a mi mennyei Megváltónk erejének s teiteinkkel akarjuk bebizonyítani, hogy mi igen is ami szeretett magyar népünk erkölcsi ujrászületésén fáradozunk, mikor őket az élő Jézus Krisztusban való hit által megtérésre, erkölcsös, józan munkás életre buzdítjuk s neveljük. Felette örültünk a mi Mesterünk azon ígéretének is, amely Nagyállóban rajtunk is végbement, hogy ő az

kás, nem lehet hju és kicsapongó. A methodista férfi nem káromkodik, nem részegeskedik, nem kártyázik és nem jár *korcsmába*.

Oh a korcsma. A mi szegény magyar népünknek ez az átka. Hány szegény családnak a boldogsága a korcsmában van eltemetve? Hány ifju hajadon ment a korcsmába táncolni olyan tisztán, mint ahogy az Isten megteremtette és kijött onnan megbélyegezve egész életére. Hány ifju ember ment a korcsmába még romlatlan lélekkel és elkárhozva jött ki onnan. Hány börtön- és fegyházlakó van, akik a korcsmán keresztül jutottak oda. És majd ha jön a nagy számonkérés, majd ha jön az utolsó ítélet, oh hányan lesznek akkor, kik kétségbeesve fognak felkiáltani: „Minden reményünket, a boldogsághoz való jussunkat elvesztettük.” Ott keressétek, testvéreim, Krisztus ellenségét, az Istenkáromlót, az Antikrisztust, ott a korcsmában.

Azonban nemcsak ilyen alacsony helyen voltak Antikrisztusok. Ültek olyanok magas trónuson is, amiről a világtörténelem tanuskodik.

A rómaiak történetében olvasunk Caligula

római császárról, ki Krisztus születése után 37–41. év között uralkodott. Jézus Krisztus követőinek, a keresztényeknek rettenetes üldözője volt. Végre megőrült és azután meggyilkolták. Ez volt az egyik királyi trónuson ülő Antikrisztus. A másik, még ennél is rettenetesebb keresztény üldöző Antikrisztus volt Néró, szintén római császár, ki Krisztus születése után 54–68 ig uralkodott. A keresztények testét szurokkal bevonta, póznához költette és meggyújtotta. Ezenkívül sok-sok keresztényt a cirkuszokban kiéhezett vadállatok elé dobta, ezek azután az egész római pogány nép szemeláttára széjjeltépték őket. Ez az Antikrisztus megölette saját anyját és testvérét, országának fővárosát, Rómát saját maga felgyújtotta. Végre a római nép fellázadt ellene és menekülés közben öngyilkos lett.

Hogy a methodistákat miért mondják Antikrisztusoknak, miért hasonlítják ezekhez a rettenetes emberekhez, azt az emberek nagy része nem érti, mi azonban tudjuk, honnan fúj a szél.

Azonban nemcsak azokat nevezték el Antikrisztusoknak, kik Krisztusnak valóban ellenfelei

övéit megkereszteli szentlélekkel és tüzzel! Mennyei tüzzel, az Ur szent lelkével megáldva s megerősödve jöttünk el onnan s avval felruházva látogatunk oda vasárnapról-vasárnapra s hirdetjük az örök életéről szóló evangéliomot, hirdetjük az éhezőknek s szomszédoknak, hogy Jézus az életnek kenyere és az örökélet vize. Jöhet mindenki s veheti ezen mennyei ajándékokat. Jézus azt akarja, hogy a bűnösök megtérjenek s éljenek! A nagy-kállóiak husvétkor még több nyiregyházi testvért, számszerint ötvenegyet üdvözölhettek s megismerkedhettek a mi fuvózenekarunkkal is! Bárcsak ledőlne ma is a bűnnek jerikói falai, ami kürtfuvásunk s igehirdetésünk nyomán mindenütt, amerre az Ur minket elvezérel!

Husvét ünnepe Miskolczon. Husvét ünnepe a miskolczi gyülekezetben is alkalmat szolgáltatott a feltámadott s ma is élő s övéi közt jelenlevő Krisztus dicsőítésére. A feltámadás és örök életéről szóló örömhírt a miskolczi testvérek nemcsak a maguk örömeire fogadták be, hanem elvitték a magánlakásokba is, ének ima és igeolvasás útján. Különösen megható jelenet játszódott le egy betegágyánál, ahol az énekkar egy régóta betegeskedő családanyának ezt az éneket énekelte el: Oly sok fájdalom van, annyit szenvedünk! Utánna Wallrabenstein testvér ígét olvasott s magyarázott. A szemekből lepergő könnyek feleség, férj s hozzátartozók valamint résztvevők szeméből, bizonyították, hogy mi a feltámadott Mester jelenlétében álltuk körül a betegágyat s hívő lélekkel néztünk a mulandó világról az örök életre!

A közösség tagjai felvették az Úrvacsorát s a délutáni jól látogatott istentiszteleten felvettünk egy rendes és három próbatagot. Ezután

voltak, hanem olyanokat is, akik Krisztusnak sokkal jobb hívei voltak, mint üldözőik.

A francia történelemben olvasunk a hugonottokról. Ezek pedig nem mások, mint evangélium szerint élő emberek, de a franciák Antikrisztusoknak nevezték őket és a *hugenotta* gúnynévet akasztották rájuk. Ezeket II. Henrik és II. Ferenc francia király rémitő módon üldözték, akasztották, lefejezték és máglyára hurcolták őket, sőt 1572-ben, augusztus 23-án éjjel megrohanták őket s akik elértek, mind kivégezték. Ezt a szörnyűséget a történelem úgy jegyezte fel, mint *Bertalanéfi párisi vérvásár*. Pedig ezek nem voltak Krisztus-tagadók, hanem Krisztus-imádók, nem voltak Antikrisztusok, csak rájuk fogták.

A XV. században újból gyakran hallatszott ez a szó: Antikrisztusok és pedig Németországban. Ugyanis ott született Luther Márton Eisenbenben, 1483-ban. Atyja egy szegény bányász volt. Egyszer nagyon beteg volt és fogadalmat tett, hogy ha meggyógyul, Istennek szenteli életét. Az Isten meggyógyította és ő fogadalmához híven az erfurti augusztinus barátok kolostorába vonult

pedig az ifjúsági órán szép szavakat, párbeszédeket adtak elő, melyek a szép énekszámokkal együtt ébresztőleg s serkentőleg hatottak a jelenvoltagek. Miskolczi gyülekezetünk ifjú leány tagjainak az Ur már oly korán mutatja meg, mit kell az ő követésében szenvedniök. Egyiket is, másikat is, szinte két malomkövé közé engedi jutni, de bizonyára nem ok nélkül; szeretetből teszi, hogy edződjenek meg a jövő nagy feladataira. E feladatok pedig már most is előre vetik árnyékukat, mert az Ur ezt a kis kovászt, kicsiny hű csapatunkat, már is arra használja, hogy a környékre vezeti őket s általuk másokat is hív a megtérésre. Azért boldogan előre, híven tűrni a keresztet! Az Ur győz!

Tagfelvétel Dombóváron. Szép ünnepélye volt a dombóvári kis gyülekezetnek április hó 13-án, virágvasárnapján, este 8 órakor. Dacára a zuhogó esőnek, hamarosan megtelt az ottani predikátor nagy szobája hallgatókkal. Négy dob-
röközi testvér is jelen volt. Pont 8 órakor megkezdődött az ünnepélyes istentisztelet, a Fáradtan bűnbe veszte, kezdetű szép énekkel, amelyet Simon testvér és annak fia Ferencz hegedűn kísérték.

A predikátor Máté 21, 1-11. ige alapján beszélt a hívekhez, ecsetelve a próféciáknak beteljesedését és hogy Jézus még ma is jön alázatosan, de mint király abba a szívbe amely királyul fogadja őt. Sok embernek életében Jézus nem király. Ne feszítsd meg Jézust, hanem koronázd királyul.

Ezután Schmidt és Simon testvérnők duettet énekeltek hegedű kísérettel. Következett a tagfelvétel. Ez alkalommal Dombóvárról 5 rendes tagot vettünk fel és egyet próbára,

vissza. 1507-ben katolikus pappá szentelték és 1510-ben Rómába küldték. Róma népének romlottsága mélyen megrendítette. Innen visszament Németországba, elszakadt a katolikus egyháztól és híveivel megalapította a német protestantizmus. Erre a Lutherre és az ő követőire is ráfogták, hogy Antikrisztusok. Ezrével gyilkolták meg, hurcolták máglyára azokat, kik őszinte szívvel imádták Istent és Jézus Krisztust. Ugyanígy jártak Kálvin János és tanítványai. És ugyanígy vannak a methodisták is.

Mi látjuk, hogy az emberek romlottak, rosszak, istentől nem félnek, nyakig bűnben fetrengek. De mégis vannak emberek, kiknek szívében még nem halt ki teljesen az Isten iránt való hit, akik érzik, hogy lelkük megvan terhelve bűnnel, szeretnék bűneiket lerakni, szeretnének lelkükön könnyíteni. Abban a környezetben, amelyben most élnek, kinevetik, kigunyolják azt, aki az Istent és Jézus Krisztust imádni akarja. Így volt ez különben régen is. A methodizmus a XVIII. században kezdődött Angolországban. Megalapítója Wesley János volt. Ő gyűjtötte össze azokat,

1924/

továbbá még három testvért Dobróközről. Ezután következett a bizonyosságtevés. Először egy vasuti fekező testvér tett bizonyosságot a felől, hogy hogyan ismerte meg az Urat. Egy hívő asszony azt az éneket énekelte, „Ha néha néha bus vagyok és szivemben ellankadok. Hol ott a földi gondokon, keseregni nincs ökom... Mert földi bánat és keserv a mennyből nem eredt.“ És ettől többé nem tudott megszabadulni „hogy földi bánat és keserv a mennyből nem eredt“ és így csakhamar áttört és teljesen az Urnak adta magát. Másodiknak egy nyugalmazott vasuti kalauz testvérünk tett bizonyosságot a felől hogy ő mennyire nem akart methodista lenni és amikor az Ur komolyan kezdhetette a munkát benne, mégis az lett, átadva magát teljesen az Urnak. Azí mondotta továbbá, hogy ő azelőtt nagyon mérges és káromkodó természetű ember volt, de most már nem kell káromkodnia és nem is kell mérgelődnie arról a feleségé és kis fia tehetnek egyébként bizonyosságot.

Harmadiknak ugyancsak egy nyugalmazott vasuti hivatalnok tett bizonyosságot afelől, hogy az Ur mit cselekedett vele. „Én ki azelőtt iszákos ember voltam, aki boldogtalanná tettem családomat és mindig csak a korcsma volt tanyám s az ott tivornyázók voltak a jóbarátaim. De amióta ide járok a methodistákhoz, azóta más lett minden. Megtaláltam a Szabadítót és aki azelőtt vaktségben éltem, most látok... Ezeket a szavakat az említett testvérenek felesége 3 gyermeke sirva hallgatta, oh igen, hála könnyek folytak, mert a férj és atya halott volt, de ime feltámadt!

Egy másik helyen S. testvér eképpen tett bizonyosságot. Én részeges kicsapongó hitvány ember és az alkoholnak rabja voltam. Sokszor

próbálkoztam a saját erőmből lerázni a béklyókat, de ez sohasem sikerült. Egyszer Bpsten hipnotizáltattam is magamat hogy többet ne igyak, azután hirdetett szert hozattam meg, amelynek az lett volna a feladata hogy undort idézzen fel bennem az alkohol ellen. De ez mind hiába való dolog volt, én csak rabszolga maradtam mindaddig is, míg az igazi szabadító Jézus Krisztust a methodistáknál meg nem ismertem. És most szabad vagyok mindörökre! Mert akit a fia megszabadít, az bizonynal szabad.“ Ján. 8, 36.

Ezekután még Döbröközről egy nőtestvér tett bizonyosságot, hogy milyen nagy sötétségben volt és most amióta az evangeliumot olvassa és ismeri azóta boldog, mert tudja azt, hogy megvannak bocsájtva az ő bűnei, amit semmiféle ember vagy egyház meg nem tehetett. Ingyen kegye'emből üdvözülni a törvény cselekedetei nélkül.

Mi megvagyunk győződve arról hogy az a mag amelyet az Igével elhínhettünk, előbbutóbb ki kel és a szabadulásnak órája utni fog még sok-sok szegény megkötözött lélek számára. Oh jöjj Jézushoz, az igazi szabadító királyhoz, jöjj amint vagy és ő elfogad, szabaddá tesz.

Az Uj-Szövetség mai magyar nyelven. Most hagyta el a sajtót s egyelőre nálam rendelhető meg az Uj-szövetségi szentírás teljes magyar fordítása a mai modern magyar nyelven. E hosszú éveken át készült Uj-szövetséghirdítéssel két célt kívántam megközelíteni. Egyfelől azt a szentírási szöveget kívántam magyar nyelvre lefordítani, amelyet komoly protestáns tudósok évszázadok odaadó tudományos tevékenység árán a mai napig napfényre hoztak s amely sokkal egyszerűbb és a szent írók ere-

akik a világ bűneitől megundorodtak és visszavezette őket az Istenhez és Jézus Krisztushoz. Tehát sem ő, sem az ő követői nem lehetnek Antikrisztusok, nem lehetnek Krisztusnak ellenségei, mikor minden hitük, minden reményük Jézus Krisztusban van.

Dehát miért mondják a methodistákat Antikrisztusnak. Erre nagyon könnyen felelhetek.

A mai emberek bűnben élnek. Mint ahogy kellemetlen a tolvajnak a rendőr szeme, épügy kellemetlen ennek a bűnös társadalomnak az az ember, aki a bűnöst figyelmezteti, hogy: Vigyázz, mert Isten lát téged, tetteidet számon kéri majd. Az ilyen ember kellemetlen, mert felébreszti a bűnös ember lelkiismeretét és szive körül valami mardosó fájdalom érez. A bűnös titkolni szeretné dolgait Isten előtt is. Az ilyen emberek nem szeretik a náluknál jobb embereket. Dühösen kérdezik, mit akar ez az ember közölni, mikor ez nem úgy él, ahogy mi, hanem jobb akar lenni, mint mi. Tehát kidobjuk közülünk, mert ez egy Antikrisztus

Hát ez az oka, amiért Antikrisztusoknak ne-

veznek bennünket. Ezért, ha hallom, hogy Antikrisztusnak neveznek minket, csak mosolygok magamban, de komolyan nem veszem, mert komoly alapja nincs. És önök is, kedves testvérek, ha hallanak ilyent, akkor ne üljenek fel a hamis vádakkal fellépők szavainak, hanem gondoljanak arra, hogy az is az Antikrisztusnak egy igen ravas cselfogása, hogy Krisztus igaz követőire fogja rá, hogy ezek nem Krisztuséi; ezáltal zavarba akarja hozni a komolyan megtérni akarókat, hogy kétkedést támasszon szivükben, ne kövessék felébredt lelkiismeretük szavát, hanem aludjanak továbbra is és maradjanak továbbra is meg nyugodtan azoknak társaságában, akik bor, kártya, dohányfüst, vig nóta, parázna és istenkáromló szavak mellett gyülekeznek össze s úgy emlegetik az Istent, a bibliát, a Krisztust, az örök életet. Oh, az Antikrisztus nagyon ravasz, nagyon okos, de nagyon alávaló és gonosz; magáról elterelendő a figyelmet, azt a nevet, amely az ő igazi neve, ráfogja Krisztus igaz követőire.

S. K.

det, írásainoz közelebb áll, mint az a görög szöveg, amelynek alapján a tiszteletreméltó revideált Károli-féle bibliafordítás készült. Mástelől szolgálatot akartam tenni az isteni ige azon állandó tanulmányozóinak, kik szeretnék, ha számukra az új-szövetség isteni tartalma a mai egyszerű és közvetlenül érthető magyar nyelven tolmácsolatnék. A 356 nagy nyolcadrésű lapra nyomtatott kötet alapára fűzve 12 K. egész vászonkötésben 20 K. A szorzószám ezidőszereint 5500 K. Portóra küldendő 4000 K. Így egy példányért 70.000, illetve 114.000 K. küldendő hozzám, vagy ennyit ulánvételezek azoktól, akik a munkát tőlem megszerezni óhajtják. A jövő hónapban a könyvet a könyvpiacra adom, amikor is az ára sokkal magasabb lesz. Győr, Czeglédi Sándor ref. espereslelkész.

Ahogyan Isten cselekszik.

Igazán csodálatos nézni Isten tetteit, melyekkel lelkek megmentését célozza és amelyeket végtelen bölcsességből kifolyólag a legkülönbözőbb eszközökkel hajt végre.

Például szolgáljon itten egy orvosnak története, ki kedves és szolgálatkész volt mindenkivel szemben, úgy a gazdaggal mint a szegénnyel, de Istennek ellensége volt. Ugy látszott, hogy boldog életet él, mivel szerencsés volt munkájában és otthon családi életében is. Boldogsága azonban nem tartott sokáig, mivel egy napon gyógyíthatatlan betegségbe esett. Egy hívő keresztény barátja midőn szomorú helyzetét megtudta elment, hogy meglátogassa; az orvos azonban látva őt bejönni mindjárt avval fogadta: „Ha azért tetszik jönni, hogy nekem

S. K. testvérünk felszólalását örömmel közzöljük, hogy okuljanak belőle mindazok, akik szintén hallják e ráfogást. Tudjuk, hogy minket hívőket, methodistákat igen tanult emberek is Antikrisztusnak bélyegeznek; pedig jómaguk is tudják, hogy nem Krisztus ellen törünk, de mivel érdekük úgy kívánja, inkább dobják ránk a hamis vádat, minthogy testvéri jobbot nyujtának s örvendezve örülnének azon, hogy vannak már hazánkban is olyan hívők, akik készek életükkel és vérükkel megpecsételni a Jézus Krisztusban való hitüket. Amit S. K. és a többi testvérek uton utfélen hallanak a hitetlen világ részéről, mind szolgáljon arra, hogy még hűségesebb, még alázatosabb s még engedelmesebb követői legyenek a feltámadott s ma is élő Jézus Krisztusnak, mert „boldogok lesztek, mikor titeket szidalmaznak, háborgatnak és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek, én érettem. (Máté 5. 11.)

Szerk.

vallásos dologról meséljen, akkor sziveskedjék mindjárt távozni; de ha mint barát jön, akkor szivesen látom és elbeszélgethetünk egy kicsit.“

A látogató leülve, csak a mindennapi dologról, az esőről, a szép időről, az aratásról és a közelgő szüretéről beszélgetett a beteggel. Ez volt minden. Haza térve Megváltójához fordult és imájában az ő gondjaira bizta, hitetlen orvost barátját. A beteget pedig ismételten meglátogatta s imádkozott érte.

Közben az orvos állapota állandóan súlyosbodott, úgy hogy ő maga is kezdte belátni, hogy halála órája közeleg. Mindazonáltal lelki üdvét illető dolgokban közömbös maradt, úgy annyira, hogy barátját ismételten figyelmeztette csak mellőzze az Istenről szóló beszélgetéseket.

Az orvos közben még mindig remélte a gyógyulást. De állapota súlyosbodott, úgy hogy kénytelen volt belátni, hogy számára nincs már gyógyulás. Most midőn csak a halálra gondolt, Isten felkeltette lelkiismeretét. Tudva, hogy teste nemsokára a földnek lesz átadva, belátta, hogy földi létét nem volna szabad ilyen szomoruan befejezni.

Eszébejutott egy fiatal nő, akit valamikor ő kezelt s aki halálos betegségét nagy türelemmel viselte s örömmel halt meg. Még halála óráján azt mondta, hogy Megváltójához, Jézushoz megy, akit ő szeretett és az orvoshoz fordulva azt mondta: „Visszonilátásra doktor ur, remélem hogy a mennyországban...“

Milyen boldog lehet az, aki így hal meg gondolta magában a beteg. Vajjon nem tudna-e ő is így meghalni? Az örökkévalóság melyel ő eddig nem törődött, sötétnek és szomorúnak tűnt fel előtte. Hogyan halhatott meg a beteg nő, örömmel s miért volt számára a halál is diadalom? Visszaemlékezett arra, hogy az a fiatal nő sokat olvasta a bibliát. Midőn reggel felesége az újságot hozta ágyához, azt visszatámasztotta így szólván hozzá: „Légy szives és keress nekem egy bibliát“ Felesége elhozta neki a kívánt bibliát és magára hagyta... Arról ami Isten és közötté történt először nem szólott senkinek senkinek, csak másnap elhívatta hívő barátját s kezét megfogva így szólott hozzá: „Jézus, Isten fia megbocsájtotta bűnemet és most ő az én Megváltóm is. Olvastam az Evangéliumot és mivel Isten szólott hozzám megtaláltam a helyes utat... Ő az aki megnyitotta szemeimet... Óvé legyen a dicsőség! Most még csak azt szeretném, hogy mindazon ismerőseim, akik mint hitetlen ismertek engem, megtudják, hogy Krisztus vére által megmentettem és majdán Hozzá megyek a mennyekbe.“

Ezentul barátja szabadon beszélhetett előtte a hitről és Istenről. Imái elérték céljukat. Az orvos csak néhány hélig élt még, mely idő alatt hitében erősödve, hálátelt szívből többször a következőket mondotta: „Hozzá megyek a nyugalom az örök nyugalom helyére...“

(ford: B. H.)

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

A new-yorki bibliatársulat 1923-ban 800,000 bibliát terjesztett 66 nyelven. A legtöbb bibliát vagy önköltségi áron, vagy pedig ingyen terjesztették. A bevándorlóknak 82,000 példányt adtak, matrózoknak pedig 70,000 drbot. A hajókon is terjesztettek, valamint a hajók könyvtárai részére juttattak sok példányt, hogy az utazó közönség rendelkezésére álljon.

Az Izlam statisztikája. Amerikában van 204,429 mohamedán, Ausztráliában 40,000, Európában 17,769,957, Afrikában 59,444,397, Ázsiában 157,336,206. Ha azt nézzük, hogy kinek az uralma alatt, akkor így oszlanak meg: Angol fennhatóság alatt van 106 millió, francia fennhatóság alatt 32 millió, holland fennhatóság alatt 39 millió, orosz fennhatóság alatt 15 millió, olasz fennhatóság alatt 1 1/2 millió.

Jeruzsálemben a legújabb kimutatás szerint 757,182 ember lakik. Ebből 590,890 mohamedánus, 83,794 zsidó, 105,331 beduin, 50,000 arab. Nem kevesebb, mint 30 dialektust beszélnek. Iskolas gyermekek van 154,980.

Mormonok Jeruzsálemben. A szent földre sokféle nép törekszik. Legutóbb megjelentek a mormonok is s nem messze egy kolostortól birtokot vettek s missziói házat szereztek. A soknejűség révén különösen a mohamedánok közt fognak hívekre szert tenni.

Vágyódás Isten ígéje után. Hogy milyen nagy vágyódás van a lelkek mélyén Isten ígéje után, az egy németországi szocialista újságnak is feltűnt s ezeket írja az országos egyház chemnitz-i evangelizációjáról: „A mult héten egy Gilbert nevű lelkész tartott evangelizációt a templomban. Még soha annyi ember nem volt a templomban, mint most. Az emberek tábori székeket, vadász székeket s kis zsámolyokat hoztak magukkal, mert a padokban már nem jutott ülőhely. Ember ember hátán tolongott. Mi az oka ennek a nagy tolongásnak ma a felvilágodottság korában? Kíváncsiság vagy butaság, vagy tényleg lelki szükséglet? Mi szocialisták tényleg tévedünk, ha az egyház szellemi erejét s hatalmát lebecsüljük.“

St. Pöltenben (Ausztria) a püspöki methodista egyház egy szép emeletes gyülekezeti házat épített, mely első sorban a gyermekek testi és lelki ápolására szolgál. Nappal a gyárban dolgozó anyák odaviszik gyermekeiket, hol gondozásban részesülnek, este pedig a felnőtt ifjuság lelki nevelésén fáradoznak, tanítványokat öket énekre, nyelvekre, zenére, könyvvitelre, kézimunkára stb. Úgy a gyermekeknek, mint a felnőtteknek hetenként venített képes előadásokat tartanak az alkohol káros hatásáról. A st. pölteni gyülekezet mind a 45 tagja kimondottan abstinent. Az intézeteket

Gläser predikátor vezeti s az egész munkát bibliai szellem lengi át.

Az amerikai parlamenti tagok felekezeti hovatartozandóságát nemrég egy methodista lap vizsgálata tárgyává tette s a következő eredményre jutott: 96 senatorból 20 felekezetnélküli, 20 methodista, 18 episcopalis, 14 presbyterianus, 5 kongregationalista, 3 baptista, 2 lutheranüs, 2 mormon, 1 Krisztusi tanítvány, 1 unitárius és 7 római katolikus.

A képviselőház 434 tagjából pedig 41 felekezetnélkülinek vallotta magát, 20 tagról nem lehetett megállapítani hova tartoznak, 96 methodista, 59 presbyterianus, 56 episcopalis, 45 baptista, 38 katolikus, 20 kongregationalista, 16 Krisztusi tanítvány, 12 lutheranus, 9 zsidó, 4 unitarius, 3 hollandi protestáns, 3 quákker, 1 mormon, 1 egységes testvér, 1 memmonita, 1 keresztyén tudós, 1 universalista, 1 evangélikus.

Indiában a keresztyénség határozottan érzélteti hatását úgy a vallási, mint a társadalmi életben. A kasztrendszer tünedezőben van, a magasabb kasztokhoz tartozók kezdnek már törődni az alsóbb kasztok helyzetével és érintkeznek velük. A soknejűség is mindjobban kiszorul, a gyermekházasság terén is javulás észlelhető, mert már az is haladás, hogy a korhatárt a 7-ik és a 9-ik életévhez tolták ki. A templomi kultusszal összefüggő prostitúciót különösen a reformpártiak akarják kiküszöbölni. A bálvány imádást már szimbolikusan magyarázzák.

Amerikában maga a templom épület is az egyház propaganda szolgálatában áll. Így egy mozival szemben álló methodista templom tornyán a kereszt íjjel ki van világítva, hogy a sötétben járók kénytelenek legyenek a keresztrefeszített Jézusra gondolni. Egy baptista templom tetején nagy betűkkel ez van felírva: Jézus megment! Egy másik baptista templomnál, mely ugyancsak a színházzal szemben áll, feltűnő nagy táblán e bibliai vers olvasható: „Mert mit használ valakinek, ha mind e világot megnyeri is, ha az ő lelke megbűntetettik?“ Oly szembetűnő helyen van a tábla, hogy mihelyt valaki kilép a színházból, ez az első, ami a szeme előtt van. Egy másik templomnál ez a kérdés mered az emberre: Boldog vagy? A boldogság háza ime meghív, jöjj. Az egyik methodista templomnál ez a felirat van kifüggesztve: „Ez az a templom, ahol otthonosan érzed magad.“ Amerikában, akinek van radio készüléke, az odahaza is meghallgathatja a különböző városokban elhangzó predikációkat. Így igen sok oly ember is meghallgathatja Isten ígét, aki különben sohasem jár templomba. Ime a modern technika és reklámozás az egyház, a biblia szolgálatában.

Savanarola. Luther előtt élt Olaszországban. Florenccben őt bibliai meggyőződése miatt máglyán megégették. Ma oly tekintélynek örvend s oly tisztelettel veszik körül emlékét, hogy már hallatszanak oly hangok, hogy szentté fogják

nyilvánítani. Egy lap már így mer írni róla: „Mig annak a személye, ki őt halálra ítélte, nagy erkölcselensége miatt visszataszító, addig Savanarola, ki bátran, benső meggyőződéssel megy a halálba, igen rokonszenves.

A római világbirodalom újraéledése. Ezen cím alatt közöl cikket a „Pfingsbotshaft.“ Rámutat arra, hogy a fascizmus nem más, mint a régi római világbirodalom ébredése. A praetorianusok gárdája 70,000 főre megy s kitűnően van szervezve. A római sas újra emelkedőben s a farkas jelleme is kialakulóban. (Olaszország meg Görögország konfliktusa). Mussolini, amint saját maga vezeti autóját, úgy Olaszországot is ő vezeti. Nem régen ezeket mondotta: „Ami történik Olaszországon, az az én határozott utasításomra történik. Nem kérem senki kegyeit, saját erőmre támaszkodom.“ Egyetlen nemzetben siucs olyan férfi, aki mögött 40 millió ember olyan egységes táborban állana, mint Mussolini mögött az egész olasz nép. Milánóban 6000 fascista előtt tartott hatalmas beszédet s mikor azt kérdezte tőlük: „Ha a jövőben még nagyobb áldozatot kérnek tőletek, meghoznátok?“ Szinte őrjöngő lelkesedéssel s fegyvereik csörtetésével kiáltották: „Igen, igen!“

Isten utjai olyanok, mint egy zsidó könyv. Dr. Luther Márton egy ízben azt mondotta: „Istennek utjai olyanok, mint egy héber könyv, hátulról kell kezdeni az olvasást.“ A zsidó bibliát hátulról kell kezdeni olvasni s mindig jobbról bal felé, nem úgy mint mi szoktunk olvasni balról jobb felé. Luther mikor Isten utjáról ezeket mondja, úgy érti, hogy be kell vární, mi Isten utjának a vége s akkor jól megértjük; csak ha a célnál vagyunk, értjük, miért kellett olyan utakon járnánk, hogy a célhoz jussunk. József nem értette miért adják el őt testvérei s miért kerül ártatlanul a börtönbe. Később megértette, hogy ez az ut Isten utja volt. Luther sem értette, miért lett Ő elzárva Wartburg várába, később megértette, hogy Isten utja volt, így fordította le a bibliát német nyelvre. Sok beteg nem érti, miért kell szenvedni, később hálás érte, mert megtanult Istenben hinni hozzá kiálltani.

A szeretet soha el nem fogy. „Látod ezt a sirt,“ mondá az öreg nagybácsi fiatal hugának. Egy férfi van itt eltemetve, ki sok szivfájdalmat okozott nejének. Mikor házasságra léptek, szerették egymást. De aztán inni kezdett. Elvesztette állását. Az asszony maga kereste, amiből gyermekével megélhetett. Később munkakerülő, iszákos férjét is ő tartotta el. Férje már régen meghalt, de azért látod milyen gondozott s szép

rendben van a sirja. Az asszony addig takarékoskodott, még azt a szép márvány keresztet állíthatta. Olvasd el a feliratot. Elolvastam; ez állt rajta: „A szeretet soha el nem fogy.“ Megvallom, engem ez nem hatott meg, ellenkezőleg bosszantott s mikor nagybácsim még azt mondotta: „Látod milyen jó feleség s igazi keresztény lélek,“ akkor szinte ingerülten az vágtam neki oda: „Igen, gyenge nő.“ Nagybátyám erre csak ennyit mondott: „Kedves gyermekem, bár tanítana meg téged is a jó Isten erre, hogy így szeress! Ez a legnagyobb dolog, amit megtanulhatsz!“

Mi nem tudjuk a gonosz bűnösöket szeretni s nekik áldozat árán is szolgálni, de Jézus megtette, hogy értünk bűnösökért keresztre feszítette magát!

Szeretete még ma is ugyanaz.

Téged is szeret!

Hát te, szereted-e őt?

Meghalok helyette. Egy indiánus véletlenségből agyonlőtt egy másikat. Az indiánusok bosszuállók. Követelték, hogy haljon meg a gyilkos. Ez oda állott eléjük s azt mondotta: „Beismerem, hogy én vagyok a gyilkos, de nem szándékosan történt; bár feleségem s gyermekem vannak szívesen meghalok; ime itt állok végezzetek velem.“

Még így beszélt oda lépett melléje az apja s azt mondotta a bosszu után lihegőknek: „Meghalok fiam helyett. Én már öreg ember vagyok, úgy sem élek sokáig, de ő még sok jót tehet. Őljetek meg engem.“

Megölték tehát az apát a fia helyett! Ime a szeretet. Szeretettből adta ez az apa az életét a fiáért.

Óh bűnös halld, te is halált érdemelnél, bűneid bűnhődést érdemelnének; s ime oda áll Jézus a golgotai kereszt alá s azt mondja: meghalok a bűnös helyett; életemet adom, hogy a bűnös éljen.

Óh lássad, mily nagy a szeretete! Ugy szeret téged, hogy életét adta érted! Nem látod ezt; nem érted ezt? Nem fogadod el ezt az áldozatot? Ki Jézus keresztjére hittel néz fel, azon pillanatban üdvöt lel! Ha elkárhozol, te vagy az oka!

Ami a legjobb, legyen Jézusé. Egy öreg asszony ezeket beszélte: Mikor még fiatal leány voltam, jött a házunkba egy kolportőr s édes anyámmal hitbéli dolgokról beszélgetett. Mivel igen nagy forróság volt az nap, egy pohár friss tejet hoztam a kolportőrnek, ki megitta a tejet, eské éppen egy kis maradékot hagyott a pohárban. A maradék tejjel felém fordulva azt mondja: „örülne Ön, ha ezt a kis maradékot Önnek juttatnám?“ „Dehogy örülnék, megsértődnék.“ Lám, ha Ön addig míg fiatal, erős, egészséges csak kedvtelésének s a világnak él, s csak később mikor már öreg lesz, akkor akarja a kis maradékot Istennek szentelni, nem jár el maga Isten-

nel szemben, mint én magával szemben? Óh adja már ifjuságát az Istennek. Megtettem s boldog voltam egész életemben.

Toborzás. Miként toborozhatsz Jézus Krisztus országa számára legsikeresebben legtöbb embert, erre nézve egy lelkész a biblia alapján a következő tanácsokat adta s a megfelelő bibliai helyekkel látta el. Vedd magadnak azt a fáradságot s keresd ki bibliádból a megadott verseket, olvasd át imádkozva s meglásd, áldásodra lesz:

1. Toborozz legelső sorban mindennapi életeddel! Máté 5. 16 I. Péter 3. 1.
2. Toborozz alkalmas időben szavaiddal is! Ap. Csel. 4. 20. II. Kor. 4. 13. Máté 10. 32.
3. Toborozz imádkozva! Ján. 14. 13. Luk. 6. 12—13.
4. Toborozz bátran! I. Péter 3. 13. Róm. 8. 31. Luk. 12. 32.
5. Toborozz fáradhatatlanul! II. Kor. 4. 1.
6. Toborozz tiszta szívvel! II. Kor. 4. 2.
7. Toborozz nagy körültekintéssel! Máté 10. 16. I. Péter 3. 15.
8. Toborozz szeretettel! I. Kor. 13. 1.
9. Toborozz igazi alázatossággal! Luk. 10. 20.
10. Toborozz másokat, de magadról meg ne feledkezzél! Máté 26. 16. Ján. 15. 4—5.

Meggyógyult. Egy diakonissza következő élményét mondotta el Ismertem egy fiatal embert, aki a tékozló fiu módjára élvezte a világot. Megbetegedett. Szanatóriumba került. De nem gyógyult. Öngyilkos akart lenni, hogy szabaduljon a kinoktól. Akkor ezt mondtam neki: „Ne kövessen el öngyilkosságot, mert a halállal nincsen vége mindennek.“ „Ugy, hát mi van még a halál után?“ „Az ítélet“ feleltem. Erre keserves sirásba tört ki. A mélységből kiáltott Istenhez irgalomért, kegyelemért, bűnbocsánatért. Lelkészt hívtam aki szeretetteljesen így szólt hozzá: „Kedves ifju barátom, én bűnös vagyok, maga is bűnös, ugyebár? Üdvözítőre van szükségünk, nekem is, magának is. Istennek hála van Üdvözítőnk, Jézus Krisztus, aki magára vette bűneinket, hogy mi éljünk. Hiszi Ön ezt?“ A fiatal ember hitte. Megnyugodott. Boldog volt. Pár nap múlva meghalt. Sirkövére e szavakat írták: Meggyógyult Jézus sebei által. Esaiás 53. 5. W. J.

Jézus szenvedése.

Máté 20. 28. Esaiás 53. 4. 8.

Kedves gyermekek!

Jézusnak, a ti barátotoknak szeretete abban nyilvánult, hogy **bűneinkért keresztalált szenvedett.** Hogy ez milyen nagy áldozat volt részéről, azt majd csak akkor méltányoljátok

eléggé, ha nagyobbak lesztek; azt azonban már most is megérthelitek, hogy Isten az Ur Jézus iránti nagy szeretetből Jézusnak minden tanítványát és barátját, kicsinyeket és nagyokat, ifjakat és öregeket, szóval mindazokat bebocsátja a mennyországba, akik oda Jézus nevében jelentkeznek.

A szabadságharc idejében történt a következő eset. A tábori kórházban egy szegény paraszt fiu odakerült egy előkelő fiu tőszomszédságába. Megismerkedtek s megbarátkoztak. A szegény fiu hamarosan fölgyógyult s engedélyt kapott a hazatérésre. Amazt még az ágyhoz szögezték nehéz sebei s így arra kérte barátját, hogy hazatértében ejtse utjába az ő szüleinek házáat, adjon át anyjának egy levelet s szóval is mondja el, hogy-mint van s miként tölti a betegség keserves idejét.

A szegény fiu pár nap múlva barátja szüleinek háza előtt állt. Csengetésére egy szelid arcú nő jelent meg az ajtóban, aki megpillantva a rongyos és poros, félnék és habozó vándort, azt hitte, hogy koldussal van dolga s a konyhaajtóhoz utasította. Az ifju egészen megzavarodott. Már el akart távozni, mikor eszébe jutott barátja forró kérése. Újól csengetett. Az urnő ismét megjelent s meglepetve tekintve rá, megint a konyhaajtóhoz utasította. Az ifju azonban szerényen szólt; „Bocsánat asszonyom, ezt a levelet személyesen kell átadnom.“ Az urnő rátekintett a címre, fölismerte fia kezevonását, fölszakította s átfutotta a levelet. Most már kinyitotta az ajtót. A szegény katonát rongyos ruhája és lyukas cipője dacára is bevettette a házába, befessékelte a legszebb szobába, leültette a legkényelmesebb karosszékre, kifűnő lakomával vendégelte meg s mindaddig nem bocsájtotta tovább, míg föl nem frissült és meg nem erősödött.

Igy fogad be minket is az Isten, édes gyermekeim, az ő egyszülött fiáért s az iránta való szeretetből a mennyországba.

Milyen boldogság, hogy ilyen barátunk van. S mennyire megérdemli ez a mi barátunk a mi szeretetünket s azt, hogy hálával gondoljunk rá s ismerjük gyönyörű beszédeit és csodálatos cselekedeteit. S mennyire javunkra válnék, ha mindig elmondanánk neki, mi érdekel, mi bánt s mi örvendeztet meg bennünket. Mert ha tőle kérnénk mindazt, amire szükségünk van, bőven ellátna mindennel, megoltalmazna minden veszélytől és ellenségétől.

Forduljatok hát bizalommal hozzá. Keresétek fel imádságtokkal. Fogadjátok meg koszorús költőnk tanácsát:

„Kis kacsóid összetéve szépen
Imádkozzál édes gyermekem.“

Ti veszitek hasznát. Amen.

Decoppet: Ifjakalauza.
Adorján F. fordításából.

Május

1. *csüt.* Gal. 5. 1—10.; Pét. 4. 1—11. Az Ur szemmel tartja az őt félőket, az ő kegyelmében bizókat. 33. zsolt. 18. Félelemmel töltöttek a ti jövővénységtek idejét. 1. Pét. 1. 17.
2. *péntek.* Gal. 5. 11—26.; 1. Pét. 4. 12—19. Vessetek magatoknak igazságra, arassatok kegyelem szerint! Szántatok magatoknak új szántást, mert ideje keresnetek az urat, míg nem eljő, hogy igazság esőjét adjon nektek. Hős 10. 12. A aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet, aki pedig vet a léleknek a lélekből arat örök életet. Gal. 6. 8.
3. *szombat.* Gal. 6. 1—8.; 23. zsolt. Szabadításodra várok Uram! 1. Móz. 49. 18. Reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz nektek, mikor megjelen. 1. Péter 1. 13.
4. *vasárnap.* Ján. 10. 12—16; 1. Pét. 2. 21—25. Ne félj, megerősítelek, sőt megsegítelek és igazságom jobbjával támogatlak. Ésai. 41. 10. Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vagynak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szerete. 1. Ján. 2. 15.
5. *hétfő.* 4. zsolt. 1. Pét. 5. 1—11. Legyenek kedvedre való szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted legyenek, oh Uram, kösziklám és megváltóm. 19. zsolt. 15. Ugy fússatok, hogy elvegyétek a jutalmat 1. Kor. 9. 24.
6. *kedd.* Gal. 6. 9—18.; Ján. 5. 16. Életet és kegyelmet szerzettél számomra és a te gondviselésed őrizte az én lelkemet. Jób. 10. 12. Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka Jak. 1. 17.
7. *szerda.* Ef. 1. 1—14.; Ján. 5. 17—29. Az Ur megadta kérésedet, amelyet tőle kértem. Ján. 1. 17. Igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése, Jak. 5. 16.
8. *csüt.* Ef. 1. 15—23.; Ján. 5. 30—47. Kelj fel, credj el Béthelbe és telepedjél le ott és csinálj ott oltárt amaz Istennek, ki megjelenik neked, mikor a te bátyád Ézsau előtt futsz vala. 1. Móz. 35. 1. Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által. Judás 20.
9. *péntek.* Ef. 2. 1—10.; Ján. 6. 22—33. Mert megítéli az Ur az ő népet és megkönyörül az ő szolgáin. V. Móz. 32. 36. Tartsatok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre. Judás 21.
10. *szombat.* Ef. 2. 11—22.; Ésai. 40. 26—31. Felelének pedig az Izrael fiai az Urnak: Vét-

keztünk, cselekedjél úgy velünk, amint jónak látszik a te szemeid előtt, csak most az egyszer szabadíts meg, kérünk! Birák. 10. 15. Legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára, teljesek lévén az igazságnak gyümölcseivel, melyet Jézus Krisztus Urunk az Isten dicsőségére és magasztalására. Fil. 1. 10—11.

11. *vasárnap.* Ján. 16. 16—23.; 1. Pét. 2. 11—20. Gyógyíts meg engem Uram, hogy meggyógyuljak, szabadíts meg engem, hogy megszabaduljak! Jer. 17. 14. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akafást, mind a munkálást jókedvűből Fil. 2. 13.
12. *hétfő.* 5. zsolt.; Ján. 6. 34—50. Vigadok Jeruzsálem fölött és örvendezek népem fölött és nem hallatik többé abban sérelemnek és kiáltásnak szava! Ésai. 65. 19. Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok és megismeritek az igazságot és az igazság szabadabbá tesz titeket. Ján. 8. 31—32.
13. *kedd.* Ef. 3. 1—12.; Ján. 6. 51—69. Az Ur tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatainemzedékről-nemzedékre. 33. zsolt. 11. Oh Isten gazdagságának bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei és kinyomozhatatlanok az ő utai. Róm. 11—33.
14. *szerda.* Ef. 3. 13—21; Joel. 1. Mennyi bűnöm és vétkem van nekem? Gonoszságomat és vétkeimet add tudtomra! Jób. 13. 23. Boldogok akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik és akiknek elfedeztettek az ő bűneik. Róm. 4. 7.
15. *csüt.*: Ef. 4. 1—16; Joel. 2. 1—17. Az én szemeim Uram Isten; rajtad csüggenek, hozzád folyamodom ne oltsd el életemet! 141. zsolt. 8. Ha valaki ujonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát! Ján. 3. 3.
16. *péntek.*: Ef. 4. 17—22; Joel. 2. 18—3. 5. Örvendezek bennök, ha jól cselekedhetem velök. Jer. 32. 41. Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek. Nekünk az Isten kijelentette az ő lelke által. 1. Kor. 2. 9—10.
17. *szombat.*: Ef. 5. 1—14.; 98. zsolt. Azért részt osztok néki a nagyokkal és zsákmányt a hatalmasokkal oszt. Ésai. 53. 12. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Ur az Atya Isten dicsőségére. Fil. 2. 11.
18. *vas.*: Ján. 16. 5—15.; Jak. 1. 16—21. Uj eget és új földet teremték. Ésai. 65. 17. Beszélgetvén egymás között zsoltárokból és dicséretben és lelki énekekben énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Urnak. Ef. 5. 19.
19. *hétfő.*: 6. zsolt. Luk. 7. 36—50. Örökkévaló szövetséget kötök velök, hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől. Jer. 32. 40. Aki elkezdette bennetek a jó dolgot elvégzi a Krisztus Jézusnak napjára. Fil. 1. 6.
20. *kedd.*: Ef. 5. 15—33. Luk. 9. 51—62. Házat

- építék néked. II. Sám. 7. 27. Mert áron vétettetek meg, dicsőítétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi. I. Kor. 6. 20.
21. *szombat*: Ef. 6. 1—9. Luk. 10. 1—16. Helyet is szerzék az én népemnek Izráelnek és ott elplántálom őt és lakozik az ő helyében és többé helyéből ki nem mozdíttatik. II. Sám. 7. 10. Hű az, aki elhívott titeket és ő meg is cselekszi azt. II. Tes. 5. 24.
22. *csüt.*: Ef. 6. 10—24.; Luk. 10. 17—24. Kelj fel, láss hozzá és az Ur legyen veled! II. Kron. 22. 16. A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. I. Kor. 12. 4.
23. *péntek*: Philemon; Luk. 10. 25—42. Elhoztam igazságomat, nincs messze és az én szabadtásom nem késik. Ésa. 46. 13. Mert azt, aki bünt nem ismert blinné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne. II. Kor. 5. 21.
24. *szombat*: II. Sám. 1. 1—16.; Ésa. 55. 6—11. Ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom Népem ő! Ő pedig azt mondja: Az Ur az én Istenem! Zak. 13. 9. Annakpedig, aki véghetetlen bőséggel mindeket megcselekedhetik, feljebb hogy nem mint kérjük vagy elgondoljuk ami bennünk munkálódó erő szerint, annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Amen Ef. 3: 20—21.
25. *vas.*: Ján. 16. 23—33.; Jak. 1. 22—33. Utált és az emberektől elhagyott volt fájdalmak férfija és betegség ismerője, mind aki elől orcánkat elrejtjük és nem gondolunk vele. Ésa. 53. 3.
26. *hétfő*: 8. Zsolt. Luk. 11. 1—13. Én az Ur őrizem azt, minden szempillantásban öntözöm, hogy senki meg ne látogassa, éjjel-nappal megőrzöm azt. Ésa. 27. 3.
27. *kedd*. II. Sám. 1. 17—27. Luk. 11. 29—36. Az ember vesztég hallgat vala, tudni akarván, vajjon szerencsésé teszi-e az Ur az ő utjait vagy nem. I. Móz. 24. 21. Senki töletek a pálmát el ne vegye. Kol. 2. 18.
28. *szombat*. II. Sám. 2. 1—10. Luk. 12. 1—12. Azért nem félsz engem, hogy hallgatok már régtől fogva? Ésa. 57. 11. Mint együttmunkálkodók intünk is, hogy hiába ne vettétek legyen az Isten kegyelmét. II. Kor. 6. 1.
29. *csüt.* Mennybemenetel. Márk. 16. 14—20. Ap. Csel. 1. 1—11. Építé Mózes oltárt és nevezé őt Az Ur én oltalmam! II. Móz. 17. 16. Annakokáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, az oda felvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbán ülven. Kol. 3. 1.
30. *péntek*. II. Sám. 5. 1—5. Luk. 12. 13—21. Oh Isten, a te utad szentséges, kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten? 77. Zsolt. 14. Jézus adta önmagát ami bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenvaló gonosz világból, az Istennek, ami Atyánknak akarata szerint. Gal. 1. 4.
31. *szombat*. II. Sám. 6. 12—23. Zsolt. 42. Megérti majd a földnek minden népe, hogy az Urnak nevééről neveztetel és félnek tőled. V. Móz. 28. 10. Mert akiket Isten lelke vezérel, azok Istennek fiai. Róm. 8. 14.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet, d. u. 5 órákor bibliamagyarázat, kedd d. u. 5 órákor bibliamagyarázat.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. 1. em. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet csüt. este 7 órákor bibliamagyarázat

Budapest, Országbírót ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 órákor istentisztelet, Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4 órákor istentisztelet, Kedden este 7 órákor bibliamagyarázat, Péntek este 7 órákor bibliamagyarázat.

Cinkota, Ehmann-telep 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e. 10 órákor d. u. 5 órákor, Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat

Nyíregyházán, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11, este 8 Szerda és péntek este 8.

Téglagyár minden kedd este 8.

Ószöllő minden csütörtök este 8.

Nagykálló Kiskut-u. minden vasárnap d. u. 2.

Ibrány Alvég 231. minden vasárnap d. u. 2.

Miskolc, Mellinda-u. 15. Minden vas. d. u. 4.

Hejőcsaba minden péntek este 8.

Dombóváron, Bezerédi-u. 27. Minden vasárnap és péntek este 8 bibliamagyarázat.

Kaposszekcső. Minden vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden vas. d. u. 4 órákor, csüt este 8 órákor bibliamagyarázat.

Döbröközön. Minden második vasárnap.

Györkönyben kápolnában. Minden vasárnap d. e. 10 órákor, este 8 órákor istentisztelet, Szerda este 8 órákor bibliamagyarázat.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet

Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor este órákor bibliamagyarázat.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.